**Резюме на монографичен труд на д-р Паунита Михайлова Петрова на тема: „Международноправна защита на социалните права“**

„Международноправна защита на социалните права“
Автор: Паунита Петрова
Рецензенти: проф. д-р Емил Константинов и проф. дюн Ангел Анастасов
Научни редактори: проф. Софка Матеева и доц. Петър Горненски
Издателство: ГорексПрес, София
Година на издаване: 2019 г.
Обем на монографията: 276 с.
ISBN 978-954-616-297-7

Монографичният труд „Международноправна защита на социалните права” е посветен на актуална проблематика в съвременното международно публично право. Както на национално, така и на международно ниво проблемът с нормативното уреждане и гарантиране на тази категория права придобива все по-голямо значение и е предмет на нови дискусии, подходи и решения.

В труда се разкрива еволюцията и същността на социалните права като така нареченото  второ поколение права. Те започват да се признават и защитават малко по-късно от гражданските и политическите права, както в националните правни системи, така и в международното право. Социалните права се свързват с идеята за държавата, изпълняваща социална функция и дейности, които създават възможност за физическото и духовното възпроизводство на индивида. Социалните права трябва да гарантират един оптимален обем блага и да осигурят такъв стандарт на живот, който позволява на всеки човек нормално биологично съществуване и възможност за социално развитие. Те са предназначени за гарантиране на социални условия, които водят до изпълнено с достойнство съществуване на хората.

В труда се проследява как идеята за защита на социалните права се оформя най-напред на национално ниво в резултат на наслоените към средата на 19 век социални противоречия и конфликти и обществените промени в буржоазното общество и впоследствие преминава на международноправно ниво. Самият характер на социалните права обвързва тяхното гарантиране с наличие на ресурси за това и с достигането на определено ниво на икономическо и социално развитие на държавите. Това затруднява

постигането на универсални стандарти в защитата им, които да могат да се приложат в държавите от всички региони на света. В монографичния труд се анализира и посочва защо международноправната защита на социалните права (МЗСП) е отделена и обособена нормативно и как се развива самостоятелно и с различни темпове от международноправната защита на гражданските и политическите права. Анализът разкрива как в началото международната общност прилага много по-мек подход при гарантиране на социалните права, те са установени много по-условно и задълженията за държавите са зададени неограничено във времето, което прави защитата по - слаба и не толкова ефективна (изключение правят само трудовите и осигурителните права като вид социални права, закриляни от Международната организация на труда). В монографичния труд се изследва как на по-късен етап, поради значимостта на социалните права за достойното съществуване на всяко човешко същество, което се превръща в цел и идеал на съвременното общество, международната общност постепенно уеднаквява отношението си към социалните права с подобно на това, което се проявява към гражданските и политическите права.

В изследването се обосновава извода, че съвременното международно публично право посвещава значителна част от своите източници именно на закрилата на социалните човешки права и използва все по-твърд и специализиран подход в тази защита. Въпреки това международноправната защита на социалните права не е обособена и призната в теорията като самостоятелен отрасъл на международното публично право, а се разглежда в рамките на два други отрасъла: международноправната защита на правата на човека и международното трудово право.

В труда се стига до заключението, че теоретичното развитие на международноправната защита на социалните права в рамките на два отделни отрасъла на международното публично право изключително много затруднява нейното самостоятелно изследване и изучаване и разкриване на обективно протичащите процеси в нейното позитивноправно развитие. Ето защо монографичният труд „Международноправна защита на социалните права“ създава теоретичен модел на МЗСП. В него тя се разглежда и анализира като обособена самостоятелна система в рамките на международното публично право. Със средствата на системния подход авторът изследва тази система в нейното единство и цялост. Разработеното в монографията обособяване на международноправната защита на социалните права като самостоятелна система в рамките на цялостната система на международното публично право (дори и само като теоретична конструкция), включваща част от

международноправната защита на правата на човека и международното трудово право, открива нова теоретична възможност тя да бъде изследвана като относително самостоятелно явление в международноправната действителност със свои специфични особености, характеристики и общи тенденции на развитие. Обоснованото и разработено в труда обособяване и отграничаване на международноправната защита на социалните права като самостоятелна международноправна система, позволява на автора да изследва вътрешното ѝ съдържание и да покаже как тя функционира в своето единство и цялост, за да изпълни основната си защитна функция по отношение на социалните права.

Разработеният в монографичния труд теоретичен модел дава възможност да се даде положителен отговор на въпроса дали при защитата на социалните права като една нехомогенна група от трудови, осигурителни, здравни и образователни социални права се наблюдава общ специфичен предмет и метод на регулиране и общи принципи, което би предпоставило теоретичното обособяване на международноправната защита на социалните права в нов отрасъл на международното публично право, или не.

Създаването на теоретичния модел на международноправната защита на социалните права в труда разкрива и обосновава неговото практическо значение. Анализира се действието на тази система спрямо националните правни системи, което се определя от обвързващата сила на международните договори – източници на социални права. Държавите, веднъж поели доброволно задължение по тези договори, са длъжни да ги спазват. Гаранция за последното са международните контролни механизми, създадени от тях, чрез които се осъществява наблюдение и се налагат санкции при установени нарушения на международноправните задължения на държавите в социалната сфера. За да избегнат международноправната отговорност, държавите трябва да приведат своите национални законодателства, правоприлагане и правораздаване в съответствие с международните договори, т.е. да въведат установените от тях социални права в своето вътрешно право и практика. Този процес на имплементация би бил по-лесно приложим, ако се познава добре единното функциониране на системата от социални права и задълженията за тяхното спазване от държавите, а също и системата на международен контрол. Постигането на тази цел се стреми да подпомогне настоящето научно изследване.

Съществен принос с теоретично и практическо значение на труда е обосноваването на положителен отговор на нов и значим въпрос в международното право, а именно: дали чрез създаване на теоретичния модел на международноправната защита на социалните права може да се установи съществуването на предпоставки за теоретичното

обособяване на международноправната защита на социалните права като самостоятелен отрасъл на международното публично право.

В първата глава на монографичния труд, която е озаглавена „Възникване и развитие на международноправната защита на социалните права и формиране на нейните източници“, се изследват възникването и развитието на международноправната защита на социалните права и формирането на нейните източници в универсален и в регионален европейски план, което теоретично попада в отраслите международноправна защита правата на човека и международно трудово право. В регионален европейски план изследването е съсредоточено върху източниците, създадени от Съвета на Европа. Не се изследва защитата на социалните права в правото на Европейския съюз, тъй като то е самостоятелна система със свои специфики и по-коректно би било защитата на социалните права от правото на Европейския съюз да бъде предмет на самостоятелно изследване.

Важно значение в теоретичния модел на МЗСП е направената систематизация на източниците на социалните права, без предложеният каталог от източници да претендира за изчерпателност, тъй като те теоретично са разделени между други два отрасъла на международното публично право – международноправната защита на правата на човека и международното трудово право. Поради това се изследва развитието на международноправната защита на социалните права както в рамките на международноправната защита на правата на човека, така и в рамките на международното трудово право. Въз основа на систематизирането на източниците в теоретичния модел на МЗСП те се определят, извеждат се най-характерните им особености, които ги отличават от другите източници на международното публично право, посочва се значението им и се класифицират. Това е необходимо, за да се отграничат същинските международноправни източници на социалните права от другите международноправни актове, които нямат обвързваща сила по отношение на държавите. Именно наличието на международни договори със задължително действие в социалната сфера подкрепя тезата за специализация на МЗСП. Специфичните особености на тези източници, които ги отличават от останалите източници на международното публично право, показват от своя страна вътрешното им обособяване и самостоятелната им идентификация.

Във втората и третата глава на монографичния труд, които са озаглавени „Съдържание на източниците на международноправната защита на социалните права,

формирани в рамките на международноправната защита на правата на човека“ и „Съдържание на източниците на международноправната защита на социалните права, формирани в рамките на международното трудово право“, се разглеждат съдържателно източниците на МЗСП, които се формират в рамките на двата международноправни отрасъла. Изследването на съдържанието на източниците на международноправната защита на социалните права, което е направено във втора и трета глава на научния труд, е важно за нейния теоретичен модел. То показва как е разпределена защитата на отделните социални права в различните източници на двата отрасъла – международноправна защита на правата на човека и международно трудово право. В същото време допринася да се изведе системата на МЗСП, както и да се търсят специфичните особености, характеристики, общи принципи и тенденции на развитие на тази защита, обединяващи разнородните категории социални права.

Съдържанието на източниците показва още тяхната специализация – наличието на специални източници, които обосновават самостоятелността на МЗСП. То позволява да се изведат двете подсистеми на МЗСП: подсистемата от права и подсистемата на контрол, в цялото многообразие от социални права и контролни механизми, разпръснати в множество източници – универсални и регионални европейски, които теорията е разпределила в два отделни отрасъла на международното публично право. Всичко това помага да се даде отговор на въпроса налице ли са предпоставките за теоретичното обособяване на нов отрасъл на международното публично право.

В глава четвърта, озаглавена „Система от социални права, установени от МЗСП“, се представя едната от двете подсистеми на МЗСП, а именно: подсистемата от социални права. В цялото многообразие от социални права, гарантирани от източниците на МЗСП, се извеждат и изследват основните социални права, които са сложни (съставни) по своя характер – правото на труд, правото на здраве и правото на образование. Въпреки тяхната на пръв поглед разнородност, те не са независими, а са обединени от една обща цел, от един общ принцип, който може да бъде открит в източниците на МЗСП. Последното е аргумент за обособяването и специализацията на МЗСП.

Разбира се, в подсистемата от социални права влизат и други социални права, като осигурителните и други некатегоризирани отделни социални права, които не са предмет на изследване поради ограниченията в обема на труда. Следва да се знае обаче, че те влизат в подсистемата от социални права и я изпълват съдържателно. В подсистемата от социални права на МЗСП влизат както признатите от универсалните източници социални

права, така и тези, които са признати от регионалните източници. В научния труд са разгледани само правата, признати от регионалните европейски източници, създадени от Съвета на Европа.

Изследването на подсистемата от права на МЗСП и анализиране съдържанието на трите основни социални права – правото на труд, правото на здраве и правото на образование води до извода, че тези на пръв поглед разнородни права функционират в единната подсистема от права на МЗСП и формират международноправния социален статус на лицата. Специализацията, която се наблюдава с формирането на специален международноправен социален статус на определени категории лица, също показва процес на специализация на цялата МЗСП.

Подсистемата от социални права не е стационарна и затворена система. Напротив, тя е една динамична отворена система, която се променя и допълва с нови социални права, признати от новосъздадени източници на МЗСП. Подсистемата от социални права не е и завършена подсистема. Напротив, тя се намира в постоянно развитие, усъвършенстване и специализиране. Именно нейната специализация е една от детерминантите на специализацията на МЗСП.

Подсистемата от права само признава и закрепва нормативно социалните права. Тя обаче сама по себе си не е гаранция за тяхното въвеждане и изпълнение от държавите в националните им правни системи и практики. Ето защо нейната самостоятелност е относителна. Тя се допълва от подсистемата на контрол на МЗСП, която именно има функцията да осигурява и гарантира изпълнението на системата от права. Двете подсистеми са зависими една от друга, допълват се, функционират в синхрон и заедно осигуряват единството и ефективността на системата на МЗСП.

В петата глава на монографичния труд, която е озаглавена „Система на контрол за спазване на социалните права, установени от МЗСП“ се изследва именно подсистемата на контрол и се разглежда функционирането на всички контролни механизми в единство, осигуряващо и гарантиращо спазването на системата от права на МЗСП. За ефективността на международноправната защита на социалните права значение имат не само видът и съдържанието на признатите социални права в международните договори, но и ефективността на контролните механизми, предвидени за тяхното гарантиране. На практика се получава така, че едно социално право, което има много подробна откъм съдържание уредба в универсален или регионален европейски източник, но е защитено

с по-мек контролен механизъм в същия източник, се ползва с по-слаба закрила от международното право. Например, правото на образование, макар че на регионално европейско ниво е признато в общ източник – Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), то е по-силно защитено, отколкото ако бе включено в специалния източник Европейската социална харта (ревизирана) (ЕСХ (р)). Това е така, защото ЕКЗПЧОС гарантира правото на образование с най-силния механизъм за защита – съдебния контрол, докато ЕСХ (р) би го защитила с по-слаб механизъм, включващ процедурите на периодичните доклади и на колективните жалби.

Ефективността на контролните механизми също се определя от техния вид и съдържание. Всички контролни механизми, различни по вид и съдържание, образуват системата на международния контрол в рамките на международноправната защита на правата на човека. Самите контролни механизми от своя страна включват контролни органи и процедури пред контролните органи. Действащите контролни механизми за защита на социалните права, признати от източниците на международноправната защита на социалните права, са класифицирани с оглед направената вече класификация на тези източници.

Чрез изследване на подсистемата на контрол се правят и изводи за спецификите на метода на правно регулиране на МЗСП като основен отраслово образуващ признак. Последното също аргументира тезата за специализацията на МЗСП в рамките на международното публично право.

Глава шеста е озаглавена „Опит за дефиниране на международноправната защита на социалните права и изводи относно обособяването ѝ като самостоятелна система на международното публично право“. Изхождайки от даденото в международноправната доктрина определение на международното публично право и въз основа на обобщаване на достиженията на това изследване, се предлага дефиниция на международноправната защита на социалните права. Международноправната защита на социалните права може да бъде определена като съвкупност от международноправни норми и принципи, създадени по пътя на съгласуване на волите между субектите на международното публично право и регулиращи сътрудничеството между държавите в областта на закрилата на социалните права. Тази съвкупност от принципи и норми не е произволна. Прилагайки системния подход на изследване, се установи, че независимо от разнородния характер на правата, регулирани от нормите на МЗСП, са налице критерии, които

предпоставят нейното обособяване като самостоятелен отрасъл в системата на международното публично право.

Принципът на достойно съществуване е принципът, който обединява разнородните на пръв поглед категории социални права – трудови, осигурителни, здравни и образователни. Трудът трябва да бъде достоен труд. Образованието трябва да бъде насочено към чувство за достойнство на човешката личност. Здравеопазването трябва да бъде на най-високия постижим стандарт, необходим за достойни условия на живот. Всички социални права в системата на МЗСП са сплотени от общият принцип на достойно човешко съществуване, който може да бъде изведен като отраслов.

В труда се достига до заключението, че съществуват предпоставки за теоретичното обособяване и признаване на международноправната защита на социалните права като нов отрасъл на международното публично право. Независимо от съществуващите затруднения, които изпитва в своето развитие, международноправната закрила на социалните права ще продължи да се развива и усъвършенства, което би довело до по-значимото ѝ обособяване в международноправните актове и затвърждаване на наличните вече предпоставки за нейното самостоятелно международноправно съществуване. Прилагането на системния метод предоставя възможност за цялостно изследване на МЗСП и извеждане на тези нейни признаци, които дават възможност да се защити тезата за обособяването на МЗСП като самостоятелен отрасъл на международното публично право. Специалният предмет, спецификите в единния международноправен метод на правно регулиране, развитието на отраслов обединяващ признак, както и наличието на някои други допълнителни отрасловообразуващи признаци предпоставят формирането на самостоятелната система на МЗСП. Съвкупността от международноправни норми за защита на социалните права не е произволна. Независимо от разнородния характер на социалните права, регулирани от нормите на МЗСП, са налице критерии, които предпоставят нейното обособяване като самостоятелен отрасъл в системата на международното публично право. Нещо повече, налице е изоставане на международноправната доктрина в улавяне и отразяване на реално протичащите процеси в отношенията между държавите по повод защитата на социалните права и нормативното закрепване на тази защита. Значението на международноправната защита на социалните права на съвременния етап от развитието на международните отношения е толкова голямо, че самото то е достатъчна предпоставка за признаването на тази защита и в теорията на международното публично право.

Summary of the monographic work of Dr. Paunita Mihaylova Petrova on:

"International Legal Protection of Social Rights"

"International Legal Protection of Social Rights"
Author: Paunita Petrova
Reviewers: Prof. Dr. Emil Konstantinov and Prof. DrLSc. Angel Anastasov Scientific editors: Prof. Sofka Mateeva and Assoc. Prof. Petar Gornenski
Publishing house: GoreksPres, Sofia
Volume of the monograph: 276 p.
ISBN 978-954-616-297-7

The monographic work "International Legal Protection of Social Rights" is devoted to a topical issue in contemporary public international law. Both at the national and international level, the problem of regulating and guaranteeing this category of rights is becoming increasingly important and is the subject of new discussions, approaches and solutions.

The work reveals the evolution and nature of social rights as the so-called second generation of rights. They began to be recognized and protected somewhat later than civil and political rights, both in national legal systems and in international law. Social rights are associated with the idea of the state performing a social function and activities that enable the physical and spiritual reproduction of the individual. Social rights must guarantee an optimal amount of goods and ensure a standard of living that allows each person a normal biological existence and the opportunity for social development. They are intended to guarantee social conditions that lead to a dignified existence for individuals.

The work traces how the idea of the protection of social rights first took shape at the national level as a result of the layered social contradictions and conflicts and societal changes in bourgeois society by the mid-19th century and subsequently moved to the international legal level. The very nature of social rights makes their guarantee conditional on the availability of resources for this purpose and on states reaching a certain level of economic and social development. This makes it difficult

achieving universal standards in their protection that can be applied in countries in all regions of the world. This monographic work analyses and points out why the international legal protection of social rights (ILPSR) is separate and distinct normatively and how it has developed independently and at different rates from the international legal protection of civil and political rights. The analysis reveals how the international community initially applied a much softer approach to guaranteeing social rights, they were established much more conventionally and obligations for states were set indefinitely in time, making protection weaker and less effective (the only exception being labor and social security rights as a type of social right protected by the International Labor Organization). The monographic work explores how, at a later stage, due to the importance of social rights for the dignified existence of every human being, which became the goal and ideal of modern society, the international community gradually aligned its attitude towards social rights with a similar one towards civil and political rights.

The study argues that contemporary public international law devotes a significant part of its sources precisely to the protection of social human rights and uses an increasingly rigid and specialized approach in this protection. However, the international legal protection of social rights has not been distinguished and recognized in theory as an independent branch of public international law, but has been considered within two other branches: the international legal protection of human rights and international labor law.

The paper concludes that the theoretical development of the international legal protection of social rights within two separate branches of public international law makes it extremely difficult to study it independently and to uncover objectively the ongoing processes in its positive legal development. That is why the monographic work
"International Legal Protection of Social Rights" creates a theoretical model of (ILPSR). It considers and analyses it as a distinct system within public international law. By means of the systems approach, the author examines this system in its unity and integrity. The monograph's distinction of the international legal protection of social rights as an independent system within the overall system of public international law (even if only as a theoretical construct), including part of the

international human rights law and international labor law, opens a new theoretical opportunity to study it as a relatively independent phenomenon in international law with its own specific features, characteristics and general trends of development. The distinction and differentiation of the international legal protection of social rights as an independent international legal system, substantiated and developed in the work, allows the author to explore its internal content and to show how it functions in its unity and integrity in order to fulfill its main protective function with regard to social rights.

The theoretical model developed in the monographic work enables to give a positive answer to the question whether the protection of social rights as a non-homogeneous group of labor, social security, health and education social rights has a common specific subject and method of regulation and common principles, which would presuppose the theoretical differentiation of the international legal protection of social rights into a new branch of public international law or not.

The creation of the theoretical model of the international legal protection of social rights at work reveals and justifies its practical significance. It analyses the effect of this system in relation to national legal systems, which is determined by the binding force of international treaties - sources of social rights. States, once voluntarily bound by these treaties, are obliged to respect them. The latter is guaranteed by the international monitoring mechanisms established by them, through which monitoring is carried out and sanctions are imposed in the event of violations of States' international legal obligations in the social sphere. In order to avoid international legal liability, States must bring their national legislation, law enforcement and administration of justice into line with international treaties, i.e. incorporate the social rights they have established into their domestic law and practice. This process of implementation would be easier to implement if the uniform functioning of the system of social rights and States' obligations to respect them, as well as the system of international control, were well known. The present research seeks to help achieve this goal.

A significant contribution of the theoretical and practical significance of the work is the substantiation of a positive answer to a new and significant question in international law, namely: whether by establishing the theoretical model of the international legal protection of social rights the existence of preconditions for the theoretical

distinction of the international legal protection of social rights as an independent branch of public international law are available.

In the first chapter of the monographic work, which is entitled "The emergence and development of international legal protection of social rights and the formation of its sources", the emergence and development of international legal protection of social rights and the formation of its sources in the universal and in the regional European perspective are studied, which theoretically falls within the branches of international human rights law and international labor law. In a regional European perspective, the research focuses on the sources created by the Council of Europe. The protection of social rights in the law of the European Union is not examined, as it is an independent system with its own specificities and it would be more correct to make the protection of social rights from the law of the European Union the subject of an independent study.

Important in the theoretical model of the ILPSR is the systematization made of the sources of social rights, without the proposed catalogue of sources claiming to be exhaustive, since they are theoretically divided between two other branches of public international law - the international legal protection of human rights and international labor law. The development of the international legal protection of social rights is therefore explored both within the framework of international human rights law and within the framework of international labor law. On the basis of the systematization of the sources in the theoretical model of ILPSR, they are identified, their most characteristic features that distinguish them from other sources of public international law are derived, their significance is indicated and they are classified. This is necessary in order to distinguish substantive sources of social international law from other international legal instruments that have no binding force on States. It is the existence of international treaties with binding effect in the social sphere that supports the thesis of specialization of ILPSR. The specific features of these sources, which distinguish them from other sources of public international law, show in turn their internal differentiation and their independent identification.

In the second and third chapters of the monographic work, which are entitled "The content of the sources of international legal protection of social rights, formed within the framework of international h u m a n rights law" and "The Content of the Sources of the International Legal Protection of Social Rights Formed in the Framework of International Labor Law", the sources of ILPSR that are formed within the two branches of international law are meaningfully examined. The exploration of the content of the sources of international legal protection of social rights, which is done in the second and third chapters of the thesis, is important for

its theoretical model. It shows how the protection of individual social rights is distributed in the different sources of the two branches
- international human rights law and international labor law. At the same time, it contributes to the determination of the ILPSR system, as well as to the search for the specific features, characteristics, general principles and trends of development of this protection, uniting the heterogeneous categories of social rights.

The content of the sources also shows their specialization - the existence of special sources that justify the independence of the ILPSR. It makes it possible to derive the two subsystems of ILPSR: the subsystem of rights and the subsystem of control, in all the diversity of social rights and control mechanisms scattered in a multitude of sources - universal and regional European - which theory has divided into two distinct branches of public international law. All this helps to answer the question whether the preconditions for the theoretical distinction of a new branch of public international law are present.

Chapter Four, entitled "The System of Social Rights Established by the ILPSR", presents one of the two subsystems of the IHR, namely: the subsystem of social rights. In the whole diversity of social rights guaranteed by the sources of the ILPSR, the basic social rights, which are complex (composite) in nature - the right to work, the right to health and the right to education - are highlighted and examined. Despite their apparent heterogeneity, they are not independent, but are united by a common goal, a common principle that can be found in the ILPSR sources. The latter is an argument for the differentiation and specialization of the ILPSR.

Of course, the subsystem of social rights also includes other social rights, such as insurance and other uncategorized individual social rights, which are not the subject of the study due to the limitations of the scope of work. It should be known, however, that they enter the subsystem of social rights and fill it meaningfully. The subsystem of social rights of the ILPSR includes both the social rights recognized by universal sources

rights as well as those recognized by regional sources. In the scientific work only the rights recognized by the regional European sources created by the Council of Europe are considered.

The study of the ILPSR subsystem of rights and the analysis of the content of the three basic social rights - the right to work, the right to health and the right to education leads to the conclusion that these seemingly disparate rights function within the unified ILPSR subsystem of rights and shape the international legal social status of individuals. The specialization that has been observed with the formation of special international legal social status for certain categories of persons also indicates a process of specialization of the entire ILPSR.

The subsystem of social rights is not a stationary and closed system. On the contrary, it is a dynamic open system that changes and is complemented by new social rights recognized by newly created sources of the ILPSR. Nor is the subsystem of social rights a complete subsystem. On the contrary, it is in constant development, refinement and specialization. It is its specialization that is one of the determinants of the specialization of the ILPSR.

The subsystem of rights only recognizes and enshrines social rights normatively. However, it does not in itself guarantee their implementation and enforcement by States in their national legal systems and practices. Its autonomy is therefore relative. It is complemented by the control subsystem of the ILPSR, which precisely has the function of ensuring and guaranteeing the implementation of the system of rights. The two subsystems are interdependent, complement each other, function in synergy and together ensure the unity and effectiveness of the ILPSR system.

The fifth chapter of the monographic work, which is titled "Control System for Compliance with the Social Rights Established by the ILPSR" examines precisely the control subsystem and discusses the functioning of all control mechanisms in unity, ensuring and guaranteeing compliance with the system of rights of the ILPSR. Not only the type and content of the social rights recognized in international treaties, but also the effectiveness of the control mechanisms provided to guarantee them are relevant for the effectiveness of international legal protection of social rights. In practice, a social right which has a very detailed content in a universal or regional European source but is protected

with a milder control mechanism in the same source, enjoys weaker protection under international law. For example, the right to education, although at the regional European level it is recognized in a common source, the European Convention on Human Rights and Fundamental Freedoms (ECHR), is more strongly protected than if it were included in the specific source, the European Social Charter. This is because the ECHR guarantees the right to education with the strongest protection mechanism, judicial review, whereas the European Social Charter would protect it with a weaker mechanism involving the periodic report and collective complaints procedures.

The effectiveness of control mechanisms is also determined by their type and content. All control mechanisms, different in type and content, form the system of international control within the framework of international human rights law. The control mechanisms themselves, in turn, include control bodies and procedures before the control bodies. The control mechanisms in force for the protection of social rights recognized by the sources of international legal protection of social rights are classified in the light of the classification of these sources already made.

By examining the control subsystem, conclusions are also drawn about the specifics of the method of legal regulation of the ILPSR as a major branch-forming feature. The latter also argues for the thesis of the specialization of ILPSR within public international law.

Chapter Six is entitled "An Attempt to Define the International Legal Protection of Social Rights and Conclusions Concerning its Separation as a Separate System of Public International Law". Starting from the definition of public international law given in international legal doctrine and based on a synthesis of the achievements of this study, a definition of the international legal protection of social rights is proposed. The international legal protection of social rights can be defined as a set of international legal norms and principles created by way of coordination of wills between the subjects of public international law and regulating cooperation between States in the field of social rights protection. This body of principles and norms is not arbitrary. Applying the systematic approach of the study, it was found that, notwithstanding the heterogeneous nature of the rights regulated by ILPSR norms, there are criteria that

precondition its separation as an independent branch in the system of public international law.

The principle of a dignified existence is the principle that unites the seemingly disparate categories of social rights - labor, social security, health and education. Work must be decent work. Education must be directed towards a sense of dignity of the human person. Health care must be of the highest attainable standard necessary for decent living conditions. All the social rights in the ILPSR system are united by the general principle of a dignified human existence, which can be derived as a sectoral one.

The paper concludes that there are prerequisites for the theoretical distinction and recognition of the international legal protection of social rights as a new branch of public international law. Notwithstanding the existing difficulties it has experienced in its development, the international legal protection of social rights will continue to develop and improve, which would lead to its more meaningful differentiation in international law and the consolidation of the already existing preconditions for its independent international legal existence. The application of the systematic method provides an opportunity for a comprehensive study of the ILPSR and the derivation of those of its features which make it possible to defend the thesis of the distinction of the ILPSR as an independent branch of public international law. The special subject matter, the specifics in the unified international legal method of legal regulation, the development of a sectoral unifying feature, as well as the presence of some other additional sectoral features presuppose the formation of the independent system of ILPSR. The body of international legal norms for the protection of social rights is not arbitrary. Notwithstanding the heterogeneous nature of the social rights regulated by the norms of ILPSR, there are criteria which presuppose its distinction as an independent branch in the system of public international law. Moreover, there is a lag of international law doctrine in capturing and reflecting the processes actually taking place in the relations between States regarding the protection of social rights and the normative enshrinement of this protection. The importance of the international legal protection of social rights at the contemporary stage of the development of international relations is so great that it is in itself a sufficient prerequisite for the recognition of this protection also in the theory of public international law.